

lig skjænker dem. I Lovsamlinger, i Sagaer; i mundtlig Overlevering have vi endnu mange af dem. De, som i en lang Tidsrække ikkun gik fra Mund til Mund, ere siden blevne optegnede, men og blendede med yngre, hvorfra de ofte ved en vis Takt udfindes. Mange af disse Tankesprog have været almindeligen gængse i hele Norden, andre ere egne for Danmark; hine udtrykke for det meste almindeligere Sætninger, almindelig Folkeerfaring, disse have derimod noget mere vilkaarligt og stedegent. I disse Tankesprog, som i de ældste Formularer, hersker en vis Poesie, ikke blot i Indhold, men ogsaa i Form; blandt andet forekommer Bogstavrimet meget deri; neppe blot med betænkt Hensigt at indpræge dem i Hukommelsen, men sandsynligviis meget meer i Følge den indvortes Sammenhæng mellêm Tankeforbindelsen og Udtrykket, en Forbindelse, som altid stærkest aabenbarer sig i Menneskeslægtens Ungdom.

Etatsraad *Engelstoft* har forelagt Selskabet et Mindeskrift over Selskabets afdöde Medlem, Etatsraad, Professor og Ordenshistoriograph *Abrah. Kall*, i hvilket han søger at fremstille Hovedtrækkene i den Afdödes Character som Videnskabsmand, Borger og Menneske, og at skildre, hvad og hvorledes han i enhver af disse Egenskaber har virket og gavnet. Dette Mindeskrift vil udkomme i Samling med flere Stykker af og om *A. Kall*.

Den ældre indvortes Tilstand i Danmark har hidtil været deels ukjendt, deels urigtig forstaaet. Vel findes saavel i vore Historikeres Meldinger, som i Lovene selv, ikke faae enkelte Vink, hvilke rettelig bedöimte, kunde ofte kaste et uventet Lys derpaa: men især findes endnu i Landets nærværende Indretninger adskillige Spor, som bestemt tyde hen til den gamle For-